

(Versió per a 25 personatges)

Un aniversari... diferent!

(Versió per a 25 personatges)

De: Vicente Cañón

A partir dels deu anys

***Existeix, en aquesta mateixa pàgina, una versió per a 16 personatges.**

Un aniversari... diferent!
Teatre infantil
Copyright © Vicente Cañón
2003 Tarragona

SINOPSI:

“El cor de la deessa” (*El diamant més gran del món*) ha estat robat del gran museu de la ciutat. Els lladres, per no ser descoberts, l’amagaren a dintre d’un osset de peluix, que serà el regal d’aniversari per a la Clara. Però, per recuperar-lo, els lladregots hauran de fer-se passar per pallassos a la festa d’aniversari que la nena celebrarà amb les seves amigues.

Podran els falsos pallassos emportar-se el diamant sense aixecar sospites?

La policia està preparada per enxampar “in fraganti” els lladres sense posar en perill el grup de nenes?

El repartidor s’assabentarà del que està passant de debò?

ESCENOGRAFIA:

L’escenografia estarà composta per: un sofà central, davant d’ell una tauleta i al fons es poden col·locar uns mobles o prestatgeries que serviran d’amagatall a les nenes a l’escena 6. Les bambolines del teatre poden fer-se servir de “portes” per l’entrada a la casa, la cuina, les habitacions o el jardí.

PERSONATGES:

CLARA

BLANCA

MARIA

JESSICA

ANNA

JUDIT

SANDRA

JÚLIA

BERTA

NORA

IRENE

MÒNICA

SUSSANA

ABRIL

POLICIA 1 (cap)

POLICIA 2

POLICIA 3

POLICIA 4

POLICIA 5

LLADRE 1

LLADRE 2

LLADRE 3

LLADRE 4

LLADRE 5

REPARTIDOR

VESTUARI:

NENES: La roba que poden vestir, en l'actualitat, nenes d'edats compreses entre els 9 i 12 anys.

POLICIES: Uniforme de policia compost per: uns pantalons foscos, camisa blava o blanca i una gorra típica.

LLADRES: Pantalons, samarreta/jersey i capell negre per a les primeres escenes i per a la seva disfressa de pallaso caldria incorporar al mateix vestuari: armilles, americanes o camises molt vistoses, un “bombí” i un nas, subjectada amb una goma, que puguin treure’s i posar-se amb facilitat.

REPARTIDOR: Samarreta o jersey de color vermell (per exemple) amb algun nom d'empresa de repartiment coneguda o inventada i amb una gorra del mateix color.

NOTA DE L'AUTOR:

L'objectiu d'aquesta obra és que els nens tinguin una primera experiència dins del món del teatre, per això, he fugit d'arguments molt enrevessats, complicats i poc creïbles. Tot això es tradueix en un text àgil, dinàmic, replet de frases curtes i de fàcil aprenentatge, adequades a la seva edat i relacionades amb l'acció a realitzar.

Amb la finalitat de facilitar el treball a la persona que va a dirigir teatre, l'obra conté una gran quantitat d'acotacions, en les quals explico: escenografia, vestuari, característiques dels personatges i moviments dels actors —posada en escena— i algun que un altre gag, que faran les delícies del públic assistent.

Abans d'escriure teatre per a nens, em trobava amb obres en les quals hi havia un únic protagonista amb una gran quantitat de text, mentre que la resta de personatges no tenien gairebé o gens, i el seu paper es limitava a, per exemple, fer d'arbre o núvol; el que no em semblava pedagògic. Per això, en les meves obres, he intentat que el protagonista no tingui un elevat nombre de frases i que la diferència entre la resta de personatges i ell, sigui mínima. Si per alguna raó, un personatge no té moltes escenes, aquesta diferència es compensa amb la representació d'un paper divertit o especial que es ficarà als espectadors en la butxaca. Tal és el cas del Repartidor.

La quantitat de nens/es que poden sortir a l'obra és relativa, ja que quasi tots els personatges poden ser doblats; per exemple: en lloc de cinc lladres o cinc policies, poden ser sis o set, la colla de les nenes, potser un número superior. També pot ser totalment al contrari, és a dir: donat que no tenim molts nens/es, doncs, en lloc de catorze nenes, en poden ser quatre o cinc.

Si a les classes de teatre hi hagués un nombre superior de nenes que de nens, el grup de POLICIES i LLADRES pot ser mixt, així com el REPARTIDOR, que pot passar a ser una repartidora.

És molt important que el nen no relacioni el teatre amb una experiència avorrida, omple de paraules sense significat. A més, hem d'aconseguir que els actors es moguin per l'escena amb molta naturalitat i dinamisme, i no que es limitin a romandre estàtics dient un text, repetint-

ho com si fossin lloros.

Tant el públic com els actors han de gaudir del teatre com si es tractés d'un joc, d'un viatge a la imaginació. Han de desprendre's d'ells mateixos per ser l'altre... el seu personatge.

Tot el que el nen somia, es pot representar damunt de l'escenari.

El teatre, com tota expressió artística, és —per sobre de tot— un acte de llibertat.

*Com a autor d'aquesta obra, el procés es completa amb la representació de la mateixa.

Per això, agrairia encaridament que se'm fes arribar via telemàtica, a la següent adreça de correu electrònic: tente.ca2017@gmail.com material visual o audiovisual – fotos o vídeos, links -, de les posades en escena que s'hagin dut a terme, també suggeriments i propostes.

Gràcies.

* Les entrades i sortides dels actors/actrius es faran per la dreta o l'esquerra de l'actor.

ESCENA 1

(Amb el teló baixat, sortiran al prosceni, per la dreta, tres policies passejant tranquil·lament)

POLICIA 1: *(Avorrit)* Sembla que avui tindrem un dia tranquil.

POLICIA 2: Avui i tots el dies.

POLICIA 3: En aquesta ciutat mai passa res d'interessant.

POLICIA 1: Què vols dir, amb això d'interessant?

POLICIA 4: Home, no ho sé, però un cas de robatori, espionatge....

POLICIA 5: Sí, això... una mica d'acció!

POLICIA 1: Em sembla, que vosaltres veieu moltes pel·lícules! *(Li sona el seu busca)*

Mani, aquí el sergent Vidal. *(Pausa)* No? *(Pausa)* No? *(Pausa)* No?

POLICIAS 2- 3-4-5: *(Al POLICIA 1)* No... què?

POLICIA 1: *(Fa un gest per callar als policies 2 i 3)* D'acord. *(Pausa)* D'acord.*(Pausa)*

D'acord. *(Penja el busca)*

POLICIAS 2 -3 - 4 - 5: D'acord... què?

POLICIA 1: No volíeu un cas interessant? Doncs aquí el teniu!

POLICIA 5: Però de què parles?

POLICIA 1: Han robat al gran Museu: El cor de la deessa.

POLICIA 3: El cor de la deessa?

POLICIA 4: El diamant més gran del món!

POLICIA 2: *(Content)* Ja tenim us cas a resoldre! *(Surt d'escena per l'esquerra)*

POLICIA 5: Vaig a buscar informació dels principals sospitosos. *(Surt per l'esquerra)*

POLICIA 4: *(Sortint per l'esquerra)* Aquest cas es mereix el millor policia, o sigui... jo.

(Molt gallet surt per l'esquerra)

POLICIA 3: *(Al POLICIA 4)* Així que el millor, eh? *(Als POLICIAS que ja són fora de l'escena)* Companys, no podem perdre ni un segon! *(Surt per l'esquerra)*

POLICIA 2: Sí, senyor, ni un segon! *(Surt per l'esquerra)*

POLICIA 1: Estareu contents, ja tens un cas de pel·lícula. *(Adonant-se que s'ha quedat sol)* Però... espereu-me! *(Surt per l'esquerra)*

ESCENA 2

(Per la dreta, entren: el LLADRE 1, molt preocupat, i darrere venen els LLADRES 2, 3, 4 i 5, molt nerviosos)

LLADRE 1: Tornem a repassar! Després de robar...

LLADRE 2: El diamant.

LLADRE 3: El cor de la deessa, hem sortit del museu, com simples turistes.

LLADRE 4: Sí, ningú ha sospitat de nosaltres.

LLADRE 1: Jo us esperava al cotxe per fugir, però... ha arribat la policia.

LLADRE 5: Exacte! I per dissimular, ens hem amagat a dintre de la botiga de joguines Martí.

LLADRE 1: *(Furiós)* I... aleshores?

LLADRE 3: Doncs com que la policia sospitava que els lladres de la joia podien estar a dintre de la botiga...

LLADRE 4: Per no ser escorcollats...

LLADRE 2: I per no ser descoberts...

LLADRE 5: Hem posat el diamant a dins d'un osset de peluix de color blanc.

LLADRE 3: Per això, hem pogut sortir de la botiga sense aixecar sospites.

LLADRE 1: *(Encara més furiós)* I ara?

LLADRE 4: Doncs ara, tornem a la botiga i el comprem.

LLADRE 1: Quants ossets blancs hi havia?

LLADRE 3: *(Pels LLADRES 2, 3, 4 i 5)* Soc més llest del que sembla...

LLADRE 4: *(Gallet)* Només n'hi havia un!

LLADRE 5: Així, que ja podem anar a comprar el nostre osset.

LLADRE 1: *(Parlant pel seu telèfon mòbil)* Escolti? Joguines Martí? *(Pausa)* Veurà, volia reservar un osset de color blanc que vostès tenen... *(Pausa)* Ah, que ho acaben de vendre *(Mira els LLADRES 2, 3 i 4)* I seria tan amable de dir-me, per a qui era aquesta joguina? *(Pausa)* Ah! Sí, és clar que la conec. Moltes gràcies per la seva informació. *(Penja)*

LLADRE 4: Qui té la nostra joguina?

LLADRE 1: La filla del famós cantant: Víctor Pomerol.*

LLADRE 5: *(Molt sorprès)* Òndia! En Víctor Pomerol! M'encanta! Té una cançó que diu...
(Comença a cantar molt malament) Amor meu... per què ja no m'estimes... *(Deixa de cantar de mica en mica, quan veu la cara de pomes agres del LLADRE 1)*

LLADRE 3: *(Furiós)* Hem de recuperar la nostra joia.

LLADRES 2, 4 i 5: Sí!!!

LLADRE 1: Anem! *(Sortint per la dreta)* Això serà tan fàcil com treure-li un caramel a un nen petit. *(Riu maliciosament)*

LLADRES 2 -3- 4: *(Sortint per la dreta, darrere del LLADRE 1)* Espera'm!

LLADRE 5: *(Es queda sol a l'escena)* Doncs a mi m'encanta aquesta cançó... *(Torna a cantar)* Amor meu... per què ja no m'estimes... *(Per la dreta torna a entrar el LLADRE 1, que va al costat del LLADRE 5 que encara està cantant. Li donarà un copet i aquest s'espanta molt)*

LLADRE 1: *(Amenaçador)* Vens o no vens?

LLADRE 5: *(Quequejant)* Sí... sí... ja... va... vaig.

(El LLADRE 5 surt corrents per la dreta i el LLADRE 1 surt darrere d'ella bufant)

ESCENA 3

(Quan puja o s'obre el teló, trobarem el menjador d'una casa, amb un sofà central, una tauleta, cadires... Tot està guarnit per fer una festa d'aniversari. Se sent un soroll de timbre de la casa i per l'esquerra entra la CLARA, que creua l'escena per obrir la porta que és a la dreta)

* Pot posar-se el nom d'un cantant famós del moment o un que s'hi assembla molt.

CLARA: Ja vinc (*Surt d'escena per la dreta*)

(S'escolten crits, d'alegria, des de fora)

CLARA: (*Entrant per la dreta*) Passeu, poseu-vos còmodes.

JESSICA: (*Per la decoració*) Que bonic!

JUDIT: Que bé que ens ho passarem!

ANNA: (*A la CLARA*) I dius que els teus pares no vindran fins a la nit?

CLARA: Aquest va ser el tracte!

SANDRA: Quins pares més “enrotllats”!

CLARA: Sí, vaig un moment a la cuina. (*Surt per l'esquerra*)

BLANCA: (*A la resta de NENES*) On deixem els regals?

(Totes les NENES porten un paquet amagat i ara ho treuen a la vista del públic)

JÚLIA: Els deixem aquí? (*A la tauleta*)

BERTA: No, que els voldrà obrir de seguida!

NORA: La Berta, té raó.

MARIA: Ja ho sé, pugem a una habitació i amaguem-los tots allà.

IRENE: Bona idea! Anem.

JESSICA: Jo em quedaré aquí per a dissimular. (*Li dona el seu regal a la BLANCA*)

ANNA: Jo també: (*Li dona el seu regal a la MARIA*) Té.

SANDRA: (*Li dona el seu regal a la JUDIT*) Té el meu.

(La resta d'amigues li donen el seu regal repartits entre la BLANCA, la MARIA i la JUDIT)

MARIA: (*A la JUDIT i a la BLANCA*) Anem?

(Totes tres surten d'escena pel fons dret)

CLARA: (*Entrant per l'esquerra, carregada amb una safata de coses per menjar*) De moment, podem picar alguna cosa. (*Buscant*) On són les altres?

MÒNICA: (*No sap què dir*) Són...

SUSANA: *(improvisant)* Al lavabo!

(Pel fons dret entren la BLANCA, la MARIA i la JUDIT)

ABRIL: *(A la CLARA)* Mira, aquí venen.

MARIA: Ei, espereu-nos. *(Va cap a la tauleta a menjar)*

JUDIT: *(Va a menjar)* Quina gana!

CLARA: *(Posant pau)* Un moment! Ara anem cap al jardí i jugarem amb globus plens d'aigua.

ABRIL: *(Cridant)* Totes al jardí!

NENES: *(Cridant)* Sí!

(Totes les NENES surten d'escena per l'esquerra, fent crits d'alegria)

ESCENA 4

(Pel fons dret, entren els LLADRES. Caminen molt a poc a poc i busquen l'osset. Aquesta escena pot anar acompanyada de la B.S.O. de la Pantera rosa)

LLADRE 1: Aquí no hi ha cap osset de color blanc.

LLADRE 2: No hi ha cap juguina.

LLADRE 3: Ni cap regal, que estrany?

LLADRE 4: *(Veu la tauleta)* Patates fregides! *(Comença a menjar)*

LLADRE 5: *(Menjant)* Que bones!

(Els LLADRES, 2 i 3 s'afegeixen i van directes a menjar patates, ja que estan molt afamats)

LLADRE 1: *(Aturant-los)* Què feu?

(Per l'esquerra entren la MARIA, la SUSSANA, l'ABRIL i la JESSICA que s'espanten en trobar-se els LLADRES)

MARIA: Qui són vostès?

JESSICA: Què fan aquí?

LLADRE 1: *(Nerviós)* Veurà nosaltres som...

(El LLADRE 1 mirarà la resta de LLADRES, però aquests tenen la boca plena de patates. El què diran a continuació no s'ha d'entendre gaire)

LLADRE 2: *(Amb la boca plena i mort de por)* Som...

LLADRE 3: *(Amb la boca plena i mort de por)* Som, uns...

LLADRE 4: *(Amb la boca plena i mort de por)* Sí, això som uns...

LLADRE 5: *(Amb la boca plena i mort de por)* Uns... uns...

SUSSANA: *(Recordant)* Ah! Vostès són els pallassos que animaran la festa.

JESSICA: És clar, els pares de la Clara ens ho van explicar tot.

LLADRE 1: *(Content amb la idea)* Sí, sí... som nosaltres.

LLADRES 2, 3, 4 i 5: *(Encara amb la boca plena de patates, però ara contents)* Sí, som nosaltres!

ABRIL: *(Estranyada)* Actuaran així?

(Els LLADRES es miren el vestuari que porten i acaben "d'engolir" el menjar que porten per poder parlar ara amb més claredat)

LLADRE 4: No, anem a canviar-nos i tornem, *(Al LLADRE 3)* oi?

LLADRE 3: Sí, tornem de seguida.

LLADRE 2: Ràpids com un... com un...

LLADRE 5: *(Gent el gest)* Com un coet!

(El LLADRE 5 espera que les nenes riguin del seu gest tan "graciós" i com que no es així, busca al LLADRE 1 perquè el "rescati")

LLADRE 1: Per cert, quina és la nena que fa els anys?

JESSICA: Està fora.

LLADRE 1: D'acord, nenes, *(Parla fluix)* no digueu a ningú que hi ha una actuació.

LLADRES 2- 3 – 4- 5: *(Agafant la idea del LLADRE 1)* No, no, no.

MARIA: No, serà una sorpresa per la Clara.

LLADRE 1: Sí, és clar... per la Clara. *(Als LLADRES 2-3-4 i 5)* Clara.

LLADRES 2-3-4-5: Sí, sí... la Clara, és clar!

LLADRE 1: *(A la resta de LLADRES)* Anem?

LLADRES 2 - 3 – 4: Sí, anem. *(Surten tots, pel fons dret)*

LLADRE 5: *(Està a punt de sortir de l'escena l'últim i s'atura)* Ah! A més de pallaso, soc cantant. *(Surt cantant, creient-se que ho fa bé)* Amor meu... per què ja no m'estimes...

(La JESSICA, la SUSSANA, l'ABRIL i la MARIA miren al LLADRE 5, al·lucinant pel que acaben de veure)

JESSICA, SUSSANA, ABRIL i MARIA: Quina gent més rara...

(S'escolten crits des de fora de la resta de NENES, que entren a l'escena per l'esquerra molt atabalades i espantades)

ESCENA 5

BLANCA: Que venen!

JUDIT: Han aparcat el seu cotxe a la porta.

MARIA: Qui ve?

BERTA: *(Espantada)* La Policia!

JESSICA: *(Espantada)* La policia... aquí?

ANNA: Ai, mare meva, quina por!

SUSSANA: *(A l'ANNA)* Esteu segures que venen a aquesta casa?

IRENE: Segur, hem sentit com parlaven per la seva ràdio, dient el número del carrer i d'aquest pis.

MÒNICA: Sí, és casa de la Clara!

BLANCA: Silenci! A veure si us heu equivocat.

(Totes les nenes, resten en silenci i creuen el dits esperant tenir sort)

(So de timbre de porta)

(Totes criden, espantades)

BERTA: Que no obri ningú!

NORA: Així pensaran que no ha hi gent a dintre.

IRENE: *(Espantada)* I si tiren la porta avall per entrar?

ANNA: *(També molt espantada)* ¡Ai no! ¡Quina por!

(Les nenes, espantades, es tapen la boca perquè ningú les escolti cridar per la por. Tornen a trucar a la porta i les nenes tornen a cridar)

SUSSANA: Alguna voluntària per obrir la porta?

(Totes les nenes diuen que no, molt espantades)

ABRIL: Serà millor que la Clara vagi a obrir la porta.

BERTA: Sí, és casa seva.

CLARA: *(Mira resignada les seves amigues)* Ja vaig jo a obrir. *(Surt per la dreta)*

JUDIT: *(A la MARIA)* La culpa és teva, per llençar un globus ple d'aigua a un cotxe!

MARIA: Però... si quasi no l'he tocat!

MÓNICA, BLANCA, BERTA, ANNA, IRENE i JÚLIA: No, ni poc!

(Entren la CLARA, acompanyada dels POLICIES)

CLARA: Passin, passin.

POLICIA 1: Venim perquè uns veïns vostres s'han queixat del soroll.

POLICIA 2: També s'han queixat dels vostres crits.

POLICIA 3: I per últim, pel xivarri i l'enrenou que heu fet en una batalla amb globus plens d'aigua.

ANNA: És que estem celebrant el seu aniversari (*Per la CLARA*) I és clar...

JUDIT: Perdonin, ja no jugarem més amb els globus.

ABRIL: Ni cridarem.

MÒNICA: Ni farem més soroll.

JÚLIA: (*Penedida*) De veritat, que ja no passarà res més.

POLICIA 4: (*A les NENES*) De veritat?

NENES: (*Penedides*) Sí, de veritat.

POLICIA 5: (*Al POLICIA 1*) Em sembla, sergent, que estan ja prou penedides i que a partir d'ara faran bon dat.

SUSSANA, JESSICA i MARIA: Sí, sí, serem bones nenes.

POLICIA 1: Està bé, marxem, però... (*Més tranquil, renyant les nenes, però amb més amabilitat*) No feu que els veïns tornin a queixar-se, d'acord?

NENES: (*Mig avergonyides*) D'acord.

POLICIA 2: (*Al POLICIA 1*) Anem, sergent?

POLICIA 1: Sí, anem.

CLARA: (*Als policies*) Els acompanyo a la porta.

(Surten tots sis per la dreta)

ANNA: (*Seient al sofà*) Uf! Quin ensurt he passat!

CLARA: (*Entrant*) Espero que els meus pares no sàpiguen res d'això de les queixes.

MARIA: Per un globus de no res, com es posa la gent!

JÚLIA: Un globus... ben ple d'aigua.

IRENE: A la senyora que passejava el gos l'hem deixada ben xopa. (*Riu*)

(Totes les nenes riuen de la seva entremaliadura)

(Truquen a la porta)

(Totes les nenes miren a la porta mig espantades)

JESSICA: *(Mira la MARIA)* Són ells! Vaig jo a obrir la porta. *(Sortint de l'escena per la dreta)*

CLARA: *(A la MARIA)* Qui són?

MARIA: *(Fent-se la misteriosa)* Ah! Ara ho sabràs de seguida.

ESCENA 6

JESSICA: *(Cridant)* Si us plau, totes a seure al sofà!

(Totes les nenes molts nervioses seuen al sofà)

JESSICA: *(Als "PALLASSOS")* Ja poden passar. *(Va corrents i seu al sofà)*

(Entren els LLADRES, disfressats de pallassos, amb un vestuari bonic i alegre propi d'uns pallassos: porten nassos vermells, però no van maquillats)

LLADRE 1: Nens i nenes!

LLADRE 2: Amb tots vosaltres...

LLADRE 3: Us presentem els pallassos...

LLADRE 4 - 5: Bojos-bojos!

(Les nenes aplaudeixen. El LLADRE 1 es col·loca a un costat del sofà per atraure l'atenció de les nenes i els LLADRES 2, 3, 4 i 5 busquen pel menjador el seu osset)

LLADRE 1: *(Per atraure l'atenció de les nenes)* Nenes, us explicaré un acudit molt divertit: Diu que anaven dos homes pel carrer i va caure el del mig. *(Riu falsament)*
Oi que és bo?

(Les nenes fan cara que no els ha fet cap gràcia l'acudit del LLADRE 1)

LLADRE 1: *(Improvisant)* Un altre, un altre: Hi havia una vegada un dona que era tan prima que es va menjar un pinyol d'oliva i tothom creia que estava embarassada!
(Torna a riure falsament. A les nenes) Nenes, que no us ha fet gràcia?

NENES: *(Desanimades)* No gaire!

LLADRE 2: *(Al LLADRE 3, en veu baixa)* No el trobo.

NENES: Trobar, què?

LLADRE 1: *(Dissimulant)* No troba el seu sentit de l'humor, el va perdre i no el troba!
(Riu, però deixa de riure quan veu la cara d'avorriment de les NENES) Està bé, aquest tampoc no té gràcia.

(Truquen a la porta)

ESCENA 7

(Tothom mira cap a la porta: les nenes, perquè no saben qui pot ser i els LLADRES, perquè aquesta visita no és massa oportuna i es miren entre ells preocupats. Tots es col·loquen junts a l'esquerra)

CLARA: Vaig jo a obrir *(Surt per la dreta)*

MÒNICA: *(Al LLADRE 1)* Això és el millor que sap fer?

LLADRE 1: No, nena, ara farem... farem...

LLADRE 2: No, farem...

LLADRE 3: Sí! Farem... farem...

CLARA: *(Entrant)* Passin, passin.

(Entren els POLICIES)

POLICIA 2: Hola nenes.

POLICIA 3: Hola, de nou.

POLICIA 4: *(Als “pallassos”, molt simpàtic)* Hola senyors... pallassos!

(Els “pallassos” saluden tots a la vegada, però sense cap tipus d’alegria)

LLADRES: Bona tarda.

POLICIA 5: *(Als “pallassos”, molt simpàtic)* Segur que esteu fent passar a aquestes nenes una bona tarda.

LLADRES: *(Sense cap tipus d’esma)* Segur.

ABRIL: *(Preocupada, al POLICIA 1)* I ara què hem fet?

POLICIA 1: No res, nenes. Ara venim per una cosa molt important i seriosa.

(La CLARA seu al sofà)

POLICIA 1: *(Treu una fotografia de la butxaca)* Vull que em digueu si alguna de vosaltres, ha vist a aquests individus per aquí a prop? *(Li dona la fotografia i les nenes fan una cadena per veure-la una per una)*

JESSICA: A mi em sonen aquestes cares.

(Els LLADRES miren pel costat contrari a la JESSICA)

SUSSANA: *(Agafant la foto)* A mi, no em sonen de res. *(Li torna a la Blanca)*

(Els lladres tornen a girar-se de cara a les nenes)

BLANCA: *(A la JESSICA)* Segur que s’assemblen a algú que tu coneixes *(Li torna la fotografia al policia 2)* Tingui.

JESSICA: *(A la BLANCA)* Sí, segur.

(Els POLICIES es miren entre ells)

POLICIA 1: Bé, nenes, marxem.

MARIA: Senyor, què han fet aquests lladres?

POLICIA 2: Han robat una cosa molt valuosa.

POLICIA 3: Una veïna diu que els ha vist per aquest barri.

POLICIA 4: *(A la CLARA)* No cal que ens acompanyis.

POLICIA 5: Ja sabem sortir sols.

(Surten tots els POLICIES per la dreta)

JUDIT: Que fort!

JESSICA: Quina festa més al·lucinant, passa de tot!

JÚLIA: I ja veuràs després amb el “karaoke”.

ANNA: Jo cantaré una de... *

NORA: D’acord! *(A la BERTA)* La cantem juntes?

BERTA: D’acord!

LLADRE 4: *(Per animar la festa)* I ara nenes, el moment més esperat per a la... *(Mirant la CLARA)* la...

CLARA: Em dic Clara.

LLADRE 3: Per a la Clara!

LLADRE 5: Ha arribat el moment d’obrir els regals.

LLADRE 2: *(A les amigues de la CLARA)* Nenes, aneu a buscar els vostres regals... va!

LLADRES 2-3-4 i 5: Au va... els regals!

(Totes les amigues de la CLARA criden contentes i surten d’escena pel fons dreta a buscar els regals. La CLARA es queda sola amb els “pallassos”)

LLADRE 1: *(A la CLARA)* Ja veuràs nena, quins regals tant bonics!

LLADRES 2- 3 – 4-5 : *(Al LLADRE 1)* I valuosos!

(Entren totes les amigues de la CLARA i li donen els regals. Aquesta comença a obrir-los tots, d’una forma ràpida, per no alentir l’escena. Els LLADRES busquen l’osset, però finalment no apareix)

* Seria interessant que les actrius proposessin cantants del seu gust i del moment.

CLARA: *(A les seves amigues)* Moltes gràcies, són tots molt bonics!

(Totes les nenes parlen a la vegada sobre els regals i el LLADRE 1 agafa del braç els LLADRES 2, 3, 4 i 5 i els porta al prosceni)

LLADRE 1: *(Furiós)* No hi és!

LLADRE 2- 3 – 4- 5: *(Espantats al LLADRE 1)* Què fem?

LLADRE 1: *(A la resta de LLADRES)* No se us acut cap idea?

(Els LLADRES 2, 3, 4 i 5 diuen que no amb el cap)

LLADRE 1: *(Se li acut una idea)* Ja ho sé!

(Tots els LLADRES tornen al costat de les NENES)

LLADRE 1: I ara, nenes, el número més esperat, però per això heu d'anar totes al... al
(Busca) al...

LLADRE 4: Al jardí i nosaltres ho prepararem tot.

BLANCA: *(Aixecant-se)* Desitjo que sigui millor que els altres.

JÚLIA: Quins pallassos més avorrits.

MARIA: *(Aixecant-se. A les seves amigues)* Anem?

NENES: *(Desanimades)* Anem.

(Totes les nenes surten, per l'esquerra, al jardí)

LLADRE 2: *(A les NENES)* Ja ho veureu que divertit!

LLADRE 3: *(A les NENES)* Sí, us morireu de riure!

LLADRE 5: *(Per a ells, mig plorant)* O de pena.

ESCENA 8

(Els LLADRES faran un somriure fals fins que l'última nena surti de l'escena. En aquest moment, tornaran a ser uns LLADRES enfurismats, sobretot el LLADRE 1)

LLADRE 1: *(A la resta de LLADRES)* Torneu a regirar-ho tot.

LLADRES 2, 3, 4 i 5: *(Saluden com a l'exercit)* Sí, senyor!

LLADRE 1: No em sentiu?... a buscar... *(Cridant)* ja!

(Mentre els LLADRES busquen l'osset, el grup de les NENES entra a l'escena pel fons i s'amaguen, sense ser vistes, darreres d'uns mobles per espiar-los)

LLADRE 2: Sabeu que hem de trobar "això" i ràpid.

(Quan les nenes senten la paraula "això", totes treuen el cap del seu amagatall per saber què és el que busquen)

LLADRE 4: Ha d'estar molt a prop. *(Mira darrere i totes les nenes s'amaguen de cop sense ser vistes pels LLADRES)* Però... on?

LLADRE 3: Una cosa tant "valuosa" no pot desaparèixer així com així.

(Quan les nenes senten la paraula "valuosa", totes treuen el cap del seu amagatall, intrigades, per saber què és el que busquen)

LLADRE 1: Vau ser vosaltres els que vau ficar "El cor de la deessa", "el diamant" més car del món, a dins d'un osset de color blanc o ja no us en recordeu?

(Quan les nenes senten la paraula "diamant", totes treuen el cap, a la vegada, del seu amagatall i totes posen cara d'espant i es tornen a amagar ràpidament. Els LLADRES 2, 3, 4 i 5 miren al seu darrere, però no li donen importància i tornen a mirar cap endavant)

LLADRE 2: Sí, ja ho sabem!

LLADRE 3: I ara què fem?

LLADRE 1: Anem al pis de dalt a veure si encara queda una habitació per regirar.

LLADRE 4: Bona idea, anem! *(Surt pel fons dreta acompanyat dels LLADRES 2 i 3)*

LLADRE 5: *(Sortint, al LLADRE 1)* Sí, senyor, has tingut una brillant idea. Ets un crack!

LLADRE 1: *(Cregut)* És clar que és bona idea... és meva. Espereu-me, colla d'inútils i no toqueu res, fins que jo arribi. *(Surt pel fons dret)*

ESCENA 9

(Totes les nenes surten del seu amagatall i van al centre de l'escena)

JUDIT: Que fort!

JESSICA: Són uns lladres!

IRENE: Sí, disfressats de pallassos!

(Truquen a la porta i totes les nenes s'espanten molt, però tornen a tapar-se la boca perquè no s'escolti el seu xiscle. La CLARA molt espantada mira les seves amigues)

CLARA: Què faig?

SANDRA: *(Morta de por)* Ves a obrir.

(La CLARA, no massa convençuda, surt per la dreta a obrir la porta d'entrada a la casa)

ANNA: Qui serà?

SUSSANA: Espero que no siguin més lladres.

NORA: Ai, calla! Quina por!

(La CLARA entra acompanyada d'un REPARTIDOR portant una bossa)

REPARTIDOR: Soc el repartidor de la botiga de Juguines Martí i porto aquest regal per a la Clara de part dels seus pares.

CLARA: Soc jo.

REPARTIDOR: Perdona el retard, però se m'ha espatllat el mòbil i no he pogut fer servir el GPS. He hagut de preguntar als veïns de la zona. *(Agafant aire)* Bé, *(Donant-li la bossa a la CLARA)* aquí tens, espero que t'agradi.

JÚLIA: Mira, Clara, hi ha una nota!

CLARA: *(Llegint en veu alta)* Moltes felicitats, filla nostra. Ens veiem aquesta nit, continua gaudint de la festa amb les teves amigues.

(La CLARA treu un osset de color blanc de dins de la bossa)

NENES: *(Molt espantades)* És l'osset que busquen!

(Totes criden, però se n'adonen que no poden fer-ho i de seguida es tapen la boca)

JESSICA: *(Que vigila les escales que van al pis de dalt)* Que tornen!

REPARTIDOR: *(Espantant)* Que torna... qui?

MARIA: *(Molt espantada)* Què fem?

REPARTIDOR: *(Buscant alguna resposta)* Però... què passa?

JÚLIA: *(Li treu l'osset de les mans a la CLARA i el fica a dins de la bossa i amaga aquesta a sota del sofà)* Aquí no el trobaran.

REPARTIDOR: *(No entén res)* Però... tan lleig no és, el regal!

ANNA: Hem de trucar a la Policia.

REPARTIDOR: *(Molt espantat)* A la Policia! ¿Per què?

(El REPARTIDOR no deixa de mirar a les nenes, esperant que alguna li doni una resposta)

SUSSANA: *(Al REPARTIDOR)* Calla! Després t'ho expliquem tot.

REPARTIDOR: Ja però jo...

NENES: *(Fent callar al REPARTIDOR)* Spppppttt!

BLANCA: *(A la CLARA)* Molt bé, nosaltres els distraiem i tu els truques, d'acord?

CLARA: D'acord, vaig a buscar el meu mòbil, que me l'he deixat carregant a la cuina.

JUDIT: *(Espantada a la CLARA)* Ves-hi abans que tornin!

CLARA: *(A la JUDIT i a la MÒNICA)* M'acompanyeu?

JUDIT: D'acord.

MÒNICA: *(A la JUDIT i a la CLARA)* Anem? *(A la resta d'amigues)* Vosaltres a...
dissimular!

REPARTIDOR: *(Fa el gest de marxar)* Quasi millor marxo que tinc mooolta feina.

JESSICA: *(Agafant al REPARTIDOR i asseient-ho al sofà)* Ja és massa tard.

REPARTIDOR: Però jo hauria de....

ANNA: *(Al REPARTIDOR)* Calla i dissimula!

REPARTIDOR: Però...

NENES: *(Fent-lo callar de cop)* Psssstttt!

(Totes les NENES i el REPARTIDOR seuen al sofà. La JUDIT, la MÒNICA i la CLARA, surten d'escena per l'esquerra)

ESCENA 10

(Entren els LLADRES furiosos i, quan veuen a les nenes i al REPARTIDOR asseguts sofà, dissimulen la seva ràbia)

LLADRE 1: Home, quina sorpresa!

LLADRE 3: *(Pel REPARTIDOR)* Qui és vostè?

REPARTIDOR: *(Quequejant)* Soc... soc...

SANDRA: És un amic que també s'ha afegit a la festa.

REPARTIDOR: *(Temorós)* Sí, sí... això! Un amic... molt amic de la... la... *(No sap com sortir-se)* de... totes!

(Les NENES i el REPARTIDOR fan un somriure fals i nerviós)

LLADRE 2: A què ve aquest somriure?

JÚLIA: *(Sobreactuant)* Estem esperant el seu millor número per fer-nos morir de riure.

(Les nenes i el REPARTIDOR miren al LLADRE 1, esperant que faci alguna cosa per fer-los riure)

LLADRE 1: Està bé. *(A les nenes)* Nenes, ara podreu gaudir de la millor imitació de tota la història! *(Comença a caminar com una gallina)*

(Cap de les nenes riu, però la SANDRA fa un gest, que és captat per les seves amigues i de cop totes les nenes, comencen a riure mol. El REPARTIDOR segueix sense entendre res. Els LLADRES 2, 3, 4 i 5 observen desconfiats el canvi tan radical de les NENES, però el LLADRE 1 es creu que ho fa molt bé i prova amb més imitacions)

LADRÓN 1: *(Molt animat)* I ara nenes, la millor: l'ànec! *(Comença a caminar i fer l'onomatopeia d'un ànec)* nyec-nyec!

(Les nenes i el REPARTIDOR tornen a riure sense ganes)

LLADRE 2: *(Aturant l'actuació)* Un moment!

(Les nenes i el REPARTIDOR emmudeixen de cop. El LLADRE 1 també atura la seva "gran" actuació)

LLADRE 3: *(Comptant)* Falten tres nenes!

LLADRE 4: On són les vostres "amiguetes"?

JESSICA: *(Espantada)* Veurà són...

IRENE i BERTA: *(Nervioses)* Són...

CLARA: *(Entrant amb la JUDIT i la MÒNICA per l'esquerra)* Som aquí!

JUDIT i MÒNICA: Què passa?

(La CLARA, la MÒNICA i la JUDIT seuen amb les seves amigues)

LLADRE 1: *(Ha canviat i ara parla molt seriós)* Bé, nenes, el "show" ja s'ha acabat, així que vull un osset de peluix de color blanc. On és?

(Totes les nenes parlen a la vegada i molt espantades, per dir que no en saben res)

LLADRE 1: *(Molt enfadat)* Ja n'estic fart! Vull saber on és l'osset de color blanc.

REPARTIDOR: *(Reaccionant)* Un osset blanc?!

ANNA: *(Li dona un cop de colze perquè calli)* Calla!

REPARTIDOR: Ai!!!

LLADRE 1: A la una, a les dues i a les...

(Truquen a la porta)

LLADRE 2: Qui serà?

LLADRE 1: *(Al LLADRE 2)* Ves a mirar.

(El LLADRE 2 surt d'escena per la dreta. Tots miren expectants cap a la dreta. Poc després torna a entrar el LLADRE 2)

LLADRE 2: Porten unes pizzes.

CLARA: *(Improvisant)* Sí, ja fa estona que les he encarregat.

(Tornen a trucar a la porta. Els LLADRES 2, 3, 4 i 5, miren el LLADRE 1 per tal que els doni una solució)

LLADRE 1: *(Al LLADRE 2)* Està bé, que entrin.

(El LLADRE 2 torna a sortir per la dreta)

LLADRE 1: *(Amenaçant les nenes)* I vosaltres a dissimular, eh?

REPARTIDOR: *(Al LLADRE 1)* Jo hauria de marxar perquè he d'anar a...

LLADRE 1: *(Molt enfadat)* Seu immediatament!

REPARTIDOR: *(Torna a seure)* Si insisteix.

ESCENA 11

(Entren el policies, disfressats de repartidors de pizzes. Les pizzes són portades pels POLICIES 4 i 5)

POLICIA 1: Bona tarda, heu demanat una quatre estacions...

POLICIA 2: I una tropical, amb molta pinya, oi?

BLANCA: *(Que ha reconegut els policies)* Sí, amb molta pinya.

POLICIA 3: Són 20 euros totes dues *(Es queda mirant el LLADRE 5 perquè li pagui, aquest, mira al LLADRE 4 que mirarà després el LLADRE 3, que mirarà el LLADRE 2 i per últim tots miren el LLADRE 1)*

(El LLADRE 1 ha entès que ha de pagar ell i sense gaires ganes, treu un bitllet i el dona al POLICIA 3)

LLADRE 1: *(Remugant)* Tingui.

POLICIA 4: *(Al LLADRE 2)* Però... no ha vist vostè quina pinta més bona que fan aquestes pizzes?

LLADRE 2: *(Que té molta gana)* Sí, deuen ser molt bones.

POLICIA 5: *(Al LLADRE 3)* Més que bones! Però tasti-la, home.

LLADRE 3: *(Que no sap què fer)* És que ara... En aquest moment...

POLICIA 1: *(Al LLADRE 4)* Tingui, home, mengi un mos, ja veurà que bona.

LLADRE 4: *(No ho té clar)* Vol dir... ara?

POLICIA 2: *(A la LLADRE 2)* Va, abans que es refredi.

POLICIA 4: *(Als LLADRES 1 i 5)* Calentetes són més bones!

LLADRE 5: *(Mort de gana)* Sí, fan una oloreta...

POLICIA 1: Doncs, animin-se!

(Tots cinc LLADRES es miren i després agafen un tros de pizza i la mosseguen alhora. Tres segons després cauen al terra, desmaiats)

POLICIA 1: *(Es treu la gorra)* Molt bé nenes, Ja podeu estar tranquil·les.

CLARA: *(Als POLICIES)* Quina bona idea això de les pizzes!

POLICIA 2: No us penseu que la policia anem tot el dia tirant trets, com a les pel·lícules.

POLICIA 3: Molt bé i ara digueu-me: on és la famosa joia?

(La SANDRA treu la bossa amb l'osset i la dona al POLICIA 1)

SANDRA: Aquí té.

(El POLICIA 1 treu de dintre de l'osset un diamant de grans dimensions, la posa a dins de la seva butxaca i torna l'osset a la SANDRA)

REPARTIDOR: *(Al·lucinant)* Però... si jo només portava una joguina i ara resulta que...

(Els Polícies 2, 3, 4 i 5 posen les manilles a els LLADRES, que ja es comencen a despertar)

POLICIA 4: Mireu... ja tornen en sí.

LLADRES: *(Despertant)* Ep, què ha passat?

POLICIA 1: *(A les NENES)* Gràcies nenes, heu estat molt valentes.

(Els POLICIES 2 i 3 posen drets als LLADRES 2 i 3. Comencen a sortir d'escena per la dreta)

POLICIA 3: Va... cap a la garjola!

LLADRES 2-3: *(Als POLICIES 2 i 3)* Sense empènyer!

(Els POLICIES 4 i 5 posen drets els LLADRES 1, 4 i 5 i comencen a sortir d'escena per la dreta)

POLICIA 4: *(Als LLADRES 4 i 5)* Vinga, el calabós us espera.

LLADRES 4: *(Al POLICIA 4)* Quines presses!

LLADRE 5: *(Al POLICIA 4)* Si us canto una cançó, em deixareu lliure? *(Comença a cantar, com sempre, molt malament i "destrossant" la cançó)* Amor meu... per què ja no m'estimes...

(El POLICIA 4, surt emportant-se fora d'escena, per la dreta als LLADRES 4 i 5)

LLADRE 1: *(Sortint empès pel POLICIA 5. A les nenes i al POLICIA 1)* Aquesta joia és meva... *(Cridant)* Meva! *(Surten)*

POLICIA 1: *(A les nenes)* Sento que aquests lladres us hagin fet passar una horrible festa d'aniversari!

CLARA: No, al contrari, aquesta festa mai l'oblidarem, *(A les seves amigues)* oi?

(Totes les NENES riuen i el POLICIA 1 surt d'escena per la dreta)

ESCENA 12

(Sona el telèfon mòbil de la CLARA, que el portava amagat a la butxaca)

CLARA: *(Responent la trucada)* Sí. *(Pausa)* Ah! *(A les seves amigues)* Són els pallassos que animaran la festa. *(Petita pausa)* Ah! Han tingut una avaria a la seva furgoneta. *(Petita pausa)* D'acord, els esperem. *(Penja. A les seves amigues)* M'han preguntat si som unes nenes porugues!

(Les NENES riuen)

REPARTIDOR: *(A les NENES)* Algú em pot explicar què ha passat aquí?

(Totes les NENES miren al REPARTIDOR i comencen a riure encara més fort que abans i, lentament, l'escenari s'enfosqueix)

TELÓ

Un aniversari... diferent!
Teatre infantil
Copyright © Vicente Cañón
2003 Tarragona